

VIÐMERKINGAR

Stutt svar til Jógvan Mørkøre til viðmerking í Sosialinum 3. nov.

Birgir Danielsen

Sambært »óhefta« sam-felagsfrøðingin Jógvan Mørkøre fólir onkur seg traðkaðan á tærnar í samband við ta sam-røðu, sum eg hevði við Jan Müller, blaðstjóra á Sosialinum 1. nov.

Hví hesin »óhefti« Jógvan Mørkøre reag-erar, sum hann ger, vát-ur bert tann mistanka, sum eg so leingi havi haft og er eingin orsök til at gera viðmerkingar til tað.

Fyrsti spurningur Jógvan Mørkøre stillar: Hevur Landsstýrið ikki hildið seg til samgongu-skjalið?

Svarið er: Jú, tað hev-ur tað í spurninginum um Fullveldið gjørt. Tó, nú meðan eg skrivi hetta, hoyri eg í útvarp-inum, at ein kúvending er gjörd frá »loysing fyrst og danir gjalda yviringstjóðina« til nú »eina longri yviringang-stið og síðan loysing, tá yviringstjóðin er liðug«.

Til alt hetta kann sig-ast at millum ár og dag eru gjörd nógv valupp-legg og nógv samgongu-skjøl og royndirnar um at liva upp til hesi lyfti og samgonguskjøl hava eydnast í størri ella minni mun.

Í hesum førinum hev-ur Landsstýrið gjørt nógv burtur úr tí eina punktinum í samgongu-skjalinum, men lítið burtur úr restini.

Fyri meg og fleiri hev-ur ta verið eyðsæð, at royndir Landsstýrisins longu áðrenn fyrsta samráðingarfund ikki kundu føra á mál.

Tí haldi eg ikki tað vera nakað løgið í, at røddir eru frammi um at broyta kósina soleiðis, at vit fáa eina fólkaræðs-liga tilgongd t.v.s. tað verður Føroya fólk – eis-ini sambands- og javn-aðarfólk, sum skulu taka støðu til eina endaliga loysn, sum eisini er í samsvar við tað, sum løgmaður hevur endur-tikið ferð eftir ferð: at fáast skal ein breið und-irtøka.

Eitt annað mistak, sum er gjørt í hesum 1. upplegginum hjá lands-stýrinum, er, at lands-stýrið hevur roknað við at fáa hjálp frá donsku stjórnini at taka sjálv-stýri.

Er hetta ikki heldur naivt?

Tað átti ikki at undra nakran, at danskir polit-ikarar seta seg ímóti at Føroyar loysa frá Dan-mark. Hvørjar fylgir kann hetta fáa fyri Dan-mark í altjóða høpi? Verður hetta ikki eitt prestigitap hjá Dan-mark?

Annar spurningur: Er ein meiriluti innan Fólkaflakkin farin undir at endurskoða tað, flokkurin fór til val uppá?

Eg kann ikki svara fyri um ein meiriluti av flokkinum er farin í holt við hetta ella ei. Men tað eru nógv fólkaflaksfólk og onnur við, sum spyrja seg sjálvan um valda mannagongd er røtt. Svarið til spurning 1 omanfyri tíðir uppá, at henda mannagongd førir ikki á mál, sum løg-maður eisini hevur vát-tað 2. nov. kl. 16.

Leivur Hansen borgarstjóri

Katrin Dahl, sum eftir 12 (ella rættari 11) ár sum bý-ráðslimur nú takkar fyri seg, leggur í eini »áheitan« í valblaði fólkaflaksins okkum í tjóðveldisflokk-in um undir at hava ábyrgdina av, at »henda seinasta bý-

ráðssetan ikki hevur víst stabilitet«.

Her má bila við minnin-um hjá góðu vinkonu míni, tí høvuðsorðin til óstabi-litetin hevur júst verið at finna í hennara egna flokki – fólkaflakkinum.

Tað byrjaði við, at tvey av teimum fyra fólkaflaks-umboðunum á várri 1998 rýmdu av skútuni, tá teir ikki fingi okkum onnur til at taka undir við tilmæli teirra um at taka av einum tilbóði um graslíki til ovara vøll í Gundadali og vøllin á Argjum, sum var hálvaðru miljón krónur dýrari enn lægsta tilbóði!

Tað eydnaðist okkum kortini, við mikið stríð og strev, at fáa drigið annan teirra inn um aftur í sam-gonguna, soleiðis at vit framhaldandi høvdu meiri-lutan í býráðnum.

Hetta var tó ikki nógmik-ið til, at samgongan kundi

varðveita allar nevndarfor-manssessinar, tí minnilutin fekk nú – saman við fólka-floksumboðnum, ið »slapp« – meiriluta í fleiri nevndum.

Hetta kostaði Katrini Dahl formanssessin í heilsu- og umhvørvis-nevndini, tjóðveldisflokk-inum formannin í menta-málanevndini og javnaðar-flokkinum formannin í sosialu nevnd.

Hesum kundi javnaðar-flokkurin ikki liva við, og tá minnilutin eitt ár seinni bjóðaði honum sosial-nevndarformanssessin aft-ur, um hann afturfyri kom yvirum til teirra, stakk hann í sekkin og fór.

Hetta hevði við sær, at fólkaflakkurin nú eisini misti formannin í byggi- og býarskipanarnevndini.

Undir viðgerðini í fjør-heyst av uppskotinum til fíggarætlan fyri í ár, tók

fólkaflakkurin okkum enn eina ferð øll á bóli við ein-víst at kunngerá, at nú skuldi skatturin niður við einum prosent.

Eitt av málum samgong-unnar var at virka fyri lægst møguligum skattatrýsti. Men hvørki vit ella hinir flokkarnir hildu røttu löt-una enn vera komna til at lækka skattin, havandi stóru skuldarbyrðuna og støðugt vaksandi iløgutrv-in í huga.

Men fólkaflakkurin var hvørki at høgga ella at stinga í, og tí gjørdi vit í tjóðveldisflokkinum av at taka av tilbóðnum frá hin-um flokkunum um at kasta saman við teimum og so-leiðis fáa stabilitet í aftur.

Hetta hendi fyri sløkum ári síðani, og síðani hava vit ikki sæð í halarferðina á Katrini aftur.

Hvussu leingi tola føroyingar loysingarsamgonguna, ið bert leggur óneyðuga tunga byrðar á føroyingar!

Marjus Dam Løgtingsmaður

Tolið man vera við at vera brúkt hjá flestu føroying-um. Hendan samgonga hevur óneyðugt piska før-oysku arbeiðsmegina við at vinda skatt og avgjöld úr hesari.

So álvarsliga er farið til verka, at 500.000.000 kr. (500 milliónir kr.) ella 40.000 kr. eru tiknar ov nógv frá hvørjum einasta húski seinasta árin. Og hugurin tykist bert verða at herða kvørkratakið á før-

oyska arbeiðaran, hand-verkaran, skrivstovufólki, sjúkrasystirina, sjómannin. Ja, øll.

Flestu fólk, ið fáa sína løn eru ikki so misnøgð við hesa, men eftir at loysing-arsamgongan hevur verið eftir tolli og avgjöldum, so er møguleiga eftir til mjøl og vatn hjá vanligu føroyingin-um – imeðan Landskassin er við at flóta ivir í ríki-dømi. Og viljin hjá loysing-arsamgonguni at taka minni inn frá føroyingum, tykist ikki vera til staðar – tvørturímóti.

Tað er bert ein vegur at

ganga á hesum øki, og tað er at lækka skattirnar av einari einfaldari orsök. Teir eru ov høgir. 40.000.00 kr verður kravt inn ov nógv imeðal fyri hvørt húski ár-liga.

Um Løgtingið ikki ger nakað ítøkiligt við hesi við-urskiftir, so vóni eg at føroyingar og fakfeløg gera taðneyðuga. Soleiðis at hendan samgonga verður noydd at leggja frá sær.

Tað kann ikki vera rætt, at øll saft og kraft skal drenast úr føroysku ar-beiðsmegini niður í lands-kassan.

Føroyingar – latið okkum standa saman um at fella hesa samgongu.

Ikki samband ella fullveldi

Ása Olsen

valevni hjá Sjálvstýris-flokkinum í Suðurstreym

men menn og kvinnur, ið vilja bróta upp um armar, og fara inn og loysa teir trupulleikar, ið sitandi býráð ikki hevur megna

Tað er ein sannroynd, at tørvurin á røktarheims-plássum kring landið liggur um 500-600 pláss, og er sjálvandi ein stórur partur her í Havn.

Hvar og undir hvørjum umstøðum eru hesi fólk?

Heimarøktin er einasta stað tey kunnu fáa hjálp, og so við og við sum talið veksur á hesum tørv, alt meðan Heimarøktin ikki fær til-svarandi hækkan í síni játt-an, so verður hjálpin eisini hareftir.

Ein má bara ásanna, at høvdu vit ikki havt starvs-fólk í Heimarøktini í dag, við royndum og vilja til at fáa tingini til at fungera, so hevði verið illa verið.

Tað er ein sannroynd, at bert tey fysiskt og physy-iskt sterku starvsfólkini klára trýstið, ið tað er, at renna hús úr húsið, altíð í

tíðarneyð, og altíð at hava fólisi av, at ein ikki nær tað ein ynskir, tí at tørvurin bert verður størri og størri. Minnst skal eisini til, at tað er ikki sum á einum røktarheimi, at ein vakt avloysir eina aðra, og vit eru heldur ikki komin so langt, at vit kunnu veita hesum fólkum hjálp allar tíðir á døgnum. Nei í nógvum førum veit heima-hjálpin tá hon hevur verið og hjálpt einum brúkara í song, at ongín kemur aftur fyrr enn næsta morgun.

Sum eg áður havi skriv-að, so er bert eitt eldrasam-býli í kommununi, og er tað greitt, at um býráðspolit-ikkarir høvdu havt vilja til at loysa teir stóru trupul-leikarnar á eldra økinum, vóru minst fyra sambylir í kommununi.

Tað er so lætt at koma við yvirskriftum, sum at vit ikki gloyma okkara gomlu o. s. fr. men tað er ein sann-roynd, at tað er langt ímill-um orð og gerð hesum viðv.

Ein fær eisini tað hugsan, serliga nú tosa hevur verið um kvinnur í politikki, at tað møgulega er tað, at tann kvinnuligi parturin manglar í hesum samanhangi.

VIÐMERKINGAR

Klaksvíkar Havn

Steinbjørn O. Jacobsen,

varaborgarstjóri

Latið okkum nú eina lítla løtu dvølja við Kaksvíkar Havn, sum er merkt av stórum virksemi» og sum er so tætt knýtt at livsæ-r okkara »Fiski og alivinnuni«.

Lat meg siga beinavegin, at Klaksvíkar Havn skal mennast til at vera fram um a-rar havnir í Føroyum tann forandi Havn tá um fiski og alivinnuna ræ-ur.

Og tí eiga vit at spyrja: Er Klaksvíkar Havn ta-hon kann at ver-a? Eg hugsi at vit samd kunnu svara, at ta» er hon ikki.

Hvat eigur so at ver-a gjørt fyri at Klaksvíkar Havn kann gerast meiri virkin og kann hava størri útbo».

Alivinnan: Alivinnan sum er blivin ein so tððningarmikil vinna, sum gevur stórt avkast, sum kemur okkum øllum til góða. Alivinnan eigur av Klaksvíkar Bærá at fáa sær sømdir sum krevjast bævi á landi og við bryggjukantin. Og her er ney-ugt við tøtt-um samstarvi» so vit kunnu náa máli».

Útró-rarvinnan, lína og trol. Umstø-ur teirra eru ikki nøktandi, tí eigur enn dyggilagari at ver-a tiki-um umstø-ur teirra.

Umstø-urnar hjá trolbát-unum at arbei-a trol teirra á landi» eru syndarligar, og ta» má sum skjótast fáast ein loysn á hesum trupul-leika, so tørvur teirra ver-ur nøkta-ur. Eisini eigur Kommunan at halda áfram at betra um tørvin hjá línu og snellubátunum, sum er tann stórri partur av út-ró-rarflotanum. Tá vit so hugsa um smábátumstø-urnar, serliga við bátahylin á Bor-oyavík, eru umstø-urnar har sera ótryggar, har má bótast um við-urskiftini.

Farmavinnan: Av og á skipanin innan farmavinn-una er ikki nøktandi, og her mugu við-urskiftir fáast uppá pláss, so stórri av-skipan fer fram av bygju-skipum frá Klaksvíkar Havn og ikki sum í dag, har stórur partur fer» við strandfer-sluskipinum, sum viðførir, at Klaksvíkar Kommuna missir stórar inntøkur.

Fer-afólkaflutningurin: Klaksvíkar Kommuna má leggja størri træt á Strand-raskip Landsins at fáa fer-afólkavi-urskiftini á eina tryggari legu, t.d. má

Samb† li á Argjum

Sólborg Dulavík, valevni Sjálvst†ris-flokksins til kommunu-vali» í Tórshavnar Kommunu

Vit hava øll eitt ynski um at liva leingi, og tey, i» granska aldur siga og vita, at við tí framgongd í trivna-inum, sum hevur veri» hesi seinastu mongu árin, so gerast fólk eldri og eldri. Veruleikin er so-statt tann, at ta» ver-a fleiri gomul fólk í okkara vælfer-arsamfelagi».

Men hvat ger ta» við okkara samfelag. Í langa tí» hevur ta» veri» skriva

og tosa um hvussu stórir trupuleikar eru innan eldrarøkt og um hvørji, tilbo» ella ikki tilbo», eru til tey gomlu. Hóast hetta prát, sum er veruleikin tann at alt ov fáir møgu-leikar eru.

Vit tí prát, sum gongur fyri seg, so fær ein fatan av at skuldin liggur í, at ta» eru so nógv gomul.

Ta» kann ikki vera rætt, enn minni sømuligt, at so er.

Tey, i» rá-a fyri borg-um eiga at seta seg ni-ur og gera naka» við við-ur-skiftini hjá teimum gomlu.

Sum dømi kann nevast at úti á Argjum hev-i ver-

i» hósakiligt, at álvari bleiv gjørdur úr a fingi» eitt samb†li, og av gó-um grundum er hetta mín stóri áhugi.

Vit eiga sum skjótast at fáa hetta til veruleika.

Sjálvandi ynskja tey allar flestu at vera í egn-um heimi sum longst. Ta» kundi eisini veri» gjørt nógv meira, fyri at fólk kunnu vera heima sum longst. Ta» ver-a alti» nøkur, sum hava tørv fyri hjálp, bævi tí tey ikki megna at taka hond um seg sjálvan, ella at ein-semi ger tilveruna so ómenniskjaliga og dapra.

Ein áheitan til allar gó-a kreftir – seti tey

eldru fremst á listan. Ta» kemur okkum øllum til gó-ar. Tí her kunnu vit øll fáa sama rætt. Og veru-leikin er tann, at liva vit, so ver-a vit øll gomul einafer», uttan mun til, hvussu vit hava havt ta» frammanundan.

Øll hava tørv á trygg-leika, umsgan og kær-leika. Fólk skulu sostatt hava tí» og umstø-ur fyri at hetta skal lata seg gera.

Vit í Sjálvst†risflokkinum vilja framhaldandi arbei-a fyri, at tey eldru ver-a meira hoyrd og, at tey sjálvi sleppa at siga frá teirra tørv; óansæ» hvussu ymiskur tørvurin nú kann ver-a.

Nýggj SMS (Short Message System)-støð hjá Føroya Tele

Sig tað bókstaviliga

Tann 1. november lat Føroya Tele sína egnu SMS-støð upp í Føroyum, soleiðis at tað nú er møguligt hjá øllum GSM-felagum hjá Føroya Tele at senda og móttaka tekstboð um fartelesonina...

Sig tað við bókstavum

Við SMS kanst tú senda og móttaka tekstboð um tina farteleson - og tað er sera lætt. Men áðrenn boð kunnu sendast, skal tað nýggja nummarið á SMS-støðini tastast inn í fartelesonina. Nýggja nummarið er

+298249020

Í vegleiðingini til fartelesonina sæst hvussu hetta verður gjørt. Tey, ið áður hava sent SMS-boð um tað íslensku støðina (+354 8900100), skulu sostatt broyta hetta nummarið til +298249020.

Tað kostar bert 0,90 kr.

Í sambandi við ta nýggju SMS-støðina verður prisurin á SMS-boðum eisini settur niður. At senda eini SMS-boð kostar nú einans 0,90 kr. fyri hvørt boð frá øllum GSM-halalum - íroknað Føroya Teletíð haldum. Tað er líkamikið, nær boðini verða send og um boðini verða send innanlands ella til útland. Tað er ókeypis at móttaka eini SMS-boð.

FØROYA TELE
Tel 30 30 30 • Fax 30 30 31 • www.tele.fo

So bíligt er tað!
Landsími 1,50 kr. • TeleDanmark 1,00 kr.
• TeleNor 0,93 kr. • Tella 1,30 kr. • Føroya Tele 0,90 kr.
(Ómanfyri sæst hvat tað kostar at senda eini tekstboð við einum teletíðardagði í hinum norðurlandunum samanber við kostnaði hjá Føroya Tele - pr. 30. okt. 2000)